

Segell

Juliol de 2014
Número 26

50
anys

50
anys

25
anys

thau escola
Barcelona

CIC escola
idiomes

virtèlia escola
música

Commemoració dels aniversaris
de l'Escola Thau Barcelona,
CIC Escola d'Idiomes
i Virtèlia Escola de Música

INSTITUCIÓ
CULTURAL
DEL CIC
Fundació Privada

Sumari

03

Editorial

04

Diàleg

Conversa amb Glòria Serrano, David Neyhart i Montserrat Badal

08

Escoles

Activitats de celebració
per Escola Thau Barcelona, CIC Escola d'Idiomes
i Virtèlia Escola de Música

14

Persones

50 anys darrera d'una lletra
per Joan Dausà

16

Educació, societat i valors

Paraules pronunciades a l'acte de commemoració i celebració
dels aniversaris de tres escoles de la ICCIC
per Joaquim Triadú

21

Vincles

Grup Focus
per Daniel Martínez

23

Destacats

Obres gràfiques commemoratives

Editorial

Aquesta edició de *Segell* vol ser testimoni d'un curs ple de celebracions d'aniversari. L'Escola Thau Barcelona i CIC Escola d'Idiomes han fet 50 anys, i Virtèlia Escola de Música n'ha fet 25.

L'Escola Thau va néixer l'any 1963 en el si de la IC del CICF, fundada per M. Rosa Farré i Escofet. Es va crear per poder oferir un parvulari on les noies que estudiaven per a jardineres educadores hi poguessin fer les pràctiques. D'entrada es va ubicar a la torre de Reina Victòria, 14. De seguida, però, es va convertir en una escola que oferia tots els cursos d'ensenyament obligatori i això va fer que els alumnes anessin passant per diferents edificis de Sarrià-Sant Gervasi fins que es va construir l'edifici actual, amb capacitat per a tots, inaugurat el gener del 1975.

Com explica el seu primer director, Jordi Cots: «Va començar a créixer d'una manera imparable! Va passar de 50 alumnes el primer any a 150 el següent.» I respecte a la pedagogia de l'Escola: «Dèiem: no hem de ser al davant ni al darrere de l'alumne. Hem de ser al costat.»

En aquesta mateixa línia, Joan Triadú, impulsor de l'Escola Thau, diu: «No anem a fer una pedagogia de dir que el nen és l'amo del món. El nen ha de saber que depèn dels altres i depèn d'ell mateix.»

CIC Escola d'Idiomes també va néixer l'any 1963 en el si de la IC del CICF, però com a Escola d'Anglès i Escola de Francès independents, per iniciativa de dues persones: Mr. Clements i Mr. Closas. Primerament, el francès tenia més presència i també s'impartia a l'Escola Thau, però de mica en mica l'anglès va anar agafant més rellevància.

Com diu Gina Viala, antiga directora: «Hi havia una certa rivalitat simpàtica i agradable entre les dues, a veure qui aconseguia més alumnes... Del regnat del francès vàrem passar, progressivament, a l'hegemonia de l'anglès.»

L'èxit d'aquestes escoles va portar a obrir-ne una tercera: l'Escola d'Alemanys, dirigida per Hans van der Sluys.

Podem dir, doncs, que l'Escola d'Idiomes del CIC va anar creixent com va fer el Thau, gràcies, també, a les persones que hi havia al davant i que creien fermament en el projecte.

El mateix creixement que va donar prestigi a l'escola, va portar a crear el Departament de Viatges i Colònies. Gina Viala comenta: «Sí, li va donar prestigi. El nom del CIC ja sonava en la memòria col·lectiva de la gent, però encara li va donar més prestigi.»

Virtèlia Escola de Música va ser creada l'any 1988 en el si de l'Escola Virtèlia i, quan va desaparèixer, l'any 1995, l'escola de música va entrar a formar part de la ICCIC.

Ha destacat sempre pel seu concepte educatiu de la música: pretenia fer arribar la música a tot arreu, ser un centre musical. Com diu en Francesc Llongueres, antic director: «Un centre musical volia dir que no només s'ensenyaven instruments, sinó que s'ensenyaven altres coses... Vaig procurar que hi haguessin conferències, concursos, classes magistrals...»

Segons Gracian, *Virtèlia* vol dir 'palau de les virtuts', i Virtèlia les té totes. Per tant, a Virtèlia, per mitjà de la música, s'educa. Aquest és l'esperit de Virtèlia.

Tres històries de tres escoles que avui són una realitat consolidada que miren endavant i evolucionen, però sempre seguiran sent elles mateixes amb totes les virtuts i reptes de millora.

Per molts anys!

Frederic Raurell
Director general

INSTITUCIÓ
CULTURAL
DEL CIC
Fundació Privada

Via Augusta, 205
08021 Barcelona
Tel. 93 200 11 33
iccic@iccic.edu
www.iccic.edu

Segell
Publicació de la Institució Cultural del CIC, Fundació Privada

Director
Frederic Raurell

Consell de redacció
Ignasi Garcia Clavel, Emi Garcia-Ripoll, Pepa Jiménez,
Montserrat Oliveras, Josep Palau, Marc Planes i Teresa Triadú

Consell editorial
Joaquim Triadú, Anna Bordas, Aleix Carrió, Jordi Conejos,
Jordi Cortada, Ignasi Garcia Clavel, Enric Masllorens,
Montserrat Oliveras, Francesc Pedró, Xavier Queralt, Jordi
Riera, Enric Roca i Pere Viñolas

Supervisió lingüística
Linguacom, SL

Disseny i maquetació
MANEKO.

Fotografies Diàleg
Emi Garcia-Ripoll

Impressió
Impremta Guinart, SL

Dipòsit legal
B-21561-05

ISSN
2013-0775 (paper)
2013-0783 (internet)

Edició
6.000 exemplars

Consulta
www.iccic.edu
www.raco.cat

Contacte
segell@iccic.edu

Diàleg

Conversa amb Glòria Serrano, Montserrat Badal i David Neyhart

Directores i director de l'Escola Thau Barcelona,
Virtèlia Escola de Música i CIC Escola d'Idiomes, respectivament

Extreta del vídeo de l'acte dels aniversaris de les escoles de la ICCIC, «L'avui», amb guió original de David Ferrer, professor de CIC Escola d'Idiomes.

Hem tingut una conversa amb Glòria Serrano, directora de l'Escola Thau Barcelona, Dave Neyhart, director de CIC Escola d'Idiomes, i Montserrat Badal, directora de Virtèlia Escola de Música. Les tres escoles, enguany, celebren aniversaris importants, han evolucionat paral·lelament als canvis constants que ha viscut la societat i s'han adaptat a les exigències dels nous temps, tot conservant l'esperit i l'objectiu que els va donar raó de ser.

Les escoles que dirigeu han celebrat aniversaris importants: Thau Barcelona, 50 anys, CIC Idiomes, 50 anys, i Virtèlia, 25 anys. Això vol dir que tenen una llarga trajectòria i consolidació. Amb un prestigi ben guanyat i una herència sòlida que les ha dutes fins avui.

> Què queda de l'esperit dels seus inicis? Com són actualment Thau Barcelona, CIC Idiomes i Virtèlia? Quines coses que han definit sempre les escoles són irrenunciables avui?

GS: A veure, evidentment seguir amb els aspectes que per nosaltres són fonamentals, que és el seguiment de l'alumnat, el tracte personal amb cada alumne, i el fet de formar-los com a persones i amb valors. A part que, evidentment, han d'estar ben preparats acadèmicament.

> L'alumnat. Sens dubte, pilar indiscutible i nucli vertebrador de la nostra acció educadora. Sense alumnat no hi ha escola. D'acord. Però, què en podem dir, del personal docent i no docent de les escoles? Sense ells, evidentment, tampoc no hi ha escola.

DN: La primera cosa que vaig veure quan vaig començar la meua feina era això: la qualitat. Que hem de mantenir la qualitat altíssima. Després de treballar alguns mesos aquí, vaig veure un equip molt unit. És molt important el valor del treball en equip i mantenir-lo tant com es pugui.

> Alumnes, equip professional...Què més cal mantenir del passat?

MB: Seguir la línia pedagògica que hi ha marcada i no oblidar l'esperit de Virtèlia. L'esperit que ens ha caracteritzat sempre des de l'inici.

> L'esperit, evidentment, i l'essència dels nostres orígens, als quals no renunciem. Ara bé, tan important com mantenir l'essència és saber-la posar al dia. En altres paraules, modernitzar les escoles sense deixar de ser allò que som.

DN: Com t'he dit abans, el tema de la qualitat de la docència és clau. El que hem vist, durant aquests

darrers anys, és la necessitat de comunicar aquesta qualitat. I hi hem treballat molt. Hem millorat el web, hem millorat la nostra presència també a la xarxa, hem començat a mirar la nostra presència a les xarxes socials, amb una pàgina de Facebook...

GS: Un dels aspectes que realment hem posat al dia és la detecció precoç o detecció primerenca de les necessitats dels alumnes, des de P3 fins a secundària, i volem potenciar també el tractament de les altes capacitats. Els alumnes d'altres capacitats ja tenen un espai dins de l'escola, però volem treballar-ho amb més efectivitat.

MB: Bé, la meua entrada en la màxima responsabilitat va coincidir amb un canvi d'ubicació. Va ser engegar un curs, haver de sortir de la torreta de Reina Victòria i instal·lar-nos a la seu actual de Vallmajor. Per tant, això volia dir construir uns espais nous, que es van haver d'adaptar tant acústicament com en climatització.

DN: També hem treballat la comunicació amb les famílies que ja teníem. La manera de comunicar notes, la manera de comunicar el progrés de l'alumne. Aquest curs també hem engegat tutories per primera vegada, i n'estem molt contents. Però hem vist que pots tenir una qualitat altíssima, però si no ho comuniques pots tenir problemes.

MB: Tornant als nostres orígens de música més integrada dins de les escoles, encara que de moment no estem en aquest punt, hem obert també Virtèlia a Sant Cugat, a més de Vallmajor. Aquest curs hem començat dins de l'Escola Thau Sant Cugat com a extraescolars musicals. I ha estat tot un èxit. Tant que, aquest primer curs, tenim més de 100 alumnes.

> Com es pot veure, la vida a les escoles de la Institució Cultural del CIC no s'atura. I perquè segueixi sempre en moviment calen nous reptes. Cal, en definitiva, aprendre dels errors, superar-los i, per tant, millorar. Però quins són aquests reptes?

GS: En aquest moment és posar al dia i complementar l'aplicació de les noves tecnologies —dites *noves tecnologies*, que ja ho deixen de ser— en l'aprenentatge. De manera que puguem preparar el nostre alumnat per a aquest futur canviant dia a dia, perquè, quan surtin de l'escola, estiguin ben preparats, justament, per a aquest món que els espera.

MB: Doncs seguir educant, des de la responsabilitat, sense oblidar mai la passió per la música. També seguir creixent, creant vincles amb l'entorn més proper a l'escola i, també, amb totes les escoles de la Institució. No parar fins que, a totes les escoles, la música tingui un lloc preferent. Anem pel bon camí, però hem d'anar molt més endavant.

DN: De manera global, jo crec que el més important per a nosaltres és seguir sent una miqueta inquiets. Sempre hem de buscar i trobar punts de millora en l'escola. Hem de qüestionar també les maneres que fins ara hem tingut de fer coses, i veure si podem trobar millors maneres de comunicar-nos amb les famílies, nous formats de cursos, noves maneres d'aprofitar les tecnologies, etc. En aquest sentit, ser una miqueta inquiets.

Aquesta és la realitat de Thau Barcelona, CIC Escola d'Idiomes i Virtèlia Escola de Música avui. Escoles amb la mirada cap al demà, sense ignorar el perquè!

Per molts anys!

Escoles

Activitats de celebració

Escola Thau Barcelona, CIC Escola d'Idiomes i Virtèlia Escola de Música

L'Escola Thau Barcelona, CIC Escola d'Idiomes i Virtèlia Escola de Música han celebrat els aniversaris respectius –50, 50 i 25 anys– amb diverses activitats durant el curs 2013-2014.

Escola Thau Barcelona

A l'Escola Thau Barcelona, des de gairebé l'inici del curs, es van anar planificant activitats amb l'alumnat i el professorat de l'Escola, algunes de les quals són destacables pel significat, la magnitud i el caràcter emotiu de compartir i fer escola.

La primera d'aquestes activitats va ser la trobada d'antics alumnes, professorat i personal de l'Escola. Va ser el diumenge 9 de març, un dia assolat i radiant. L'acte principal va ser la trobada a l'amfiteatre i, després, el retrobament de les promocions, que van fer una passejada per la seva escola. Aquesta trobada de 37 promocions es va poder fer gràcies a la pàgina de Facebook creada per a aquesta ocasió, que es manté viva: <https://www.facebook.com/pages/50-aniversari-Escola-Thau/156281527877824>.

La segona activitat, especial i emotiva, va ser l'anada a Montserrat d'una representació de l'Escola i la Coral 4 Vents. Hi va haver una trobada amb l'abat de Montserrat, Josep M. Soler, i els alumnes de la Coral van poder cantar el Virolai a la basílica.

Una altra activitat destacable per la seva emotivitat va tenir lloc al matí de la diada de Sant Jordi, a l'amfiteatre de l'Escola: es va presentar, en directe, la cançó composta pel músic i antic alumne de Thau, Joan Dausà, amb motiu dels 50 anys de l'Escola: «50 anys darrere d'una lletra». Al principi la va interpretar ell sol i de seguida s'hi van afegir tots els participants.

Destaca, també, la celebració interna que es va fer el 30 de maig amb tota la comunitat escolar. Va ser una celebració d'aniversari amb tots els ingredients: pastís, espelmes i bons desigs; també hi va haver altres elements de festa, com ara el bateig dels gegants i la cercavila. La càpsula del temps, plena de material d'ARA, quedarà enterrada fins d'aquí vint-i-cinc anys per veure com haurà canviat DEMÀ.

Cal afegir, també, totes aquestes altres activitats:

- La revista de l'Escola dedica el número de desembre a aquesta celebració, amb el títol «50 anys fent escola».
- El conte *Una bicicleta i una maleta*, escrit per Ricard Bahí, actual director de l'Escola Thau Sant Cugat i antic mestre de Thau Barcelona, i il·lustrat per Anna de Casacuberta, professora de plàstica de l'Escola.
- Realització de dues obres gràfiques per professors de plàstica de l'Escola i artistes, Romà Panadès, de l'Escola Thau Sant Cugat, i l'Esther Olivé, de l'Escola Thau Barcelona.
- Cartell commemoratiu que presideix l'entrada de l'Escola realitzat per la professora de plàstica Esther Olivé.
- Núvol de paraules, fet amb l'aportació d'alumnes, pares i mares, mestres i antics alumnes, que apareix en la postal commemorativa que es regalarà a tots els alumnes i personal de l'Escola al final de curs.
- Càpsula del temps ubicada a l'amfiteatre de l'Escola amb missatges dels alumnes del 2014 adreçats als alumnes del 2039. Aquesta càpsula s'obrirà el dia de Sant Jordi d'aquí a vint-i-cinc anys, coincidint amb el 75è aniversari de Thau.
- Construcció dels nous gegants de l'Escola Thau, en Josep i l'Anna, i construcció de dos nous capgrossos.
- Recuperació del símbol dels tres xiprers de l'Escola.
- Reportatge del dia de Sant Jordi en el programa *InfoBarris*, de BTV.
- Creació d'un nou disseny de la samarreta de l'Escola.
- Botifarrada organitzada pels mestres de l'Escola el diumenge 26 de maig.
- Realització d'un CD del 50è aniversari, dirigit i editat per Arnau Vilà, músic, antic alumne i pare de l'Escola.
- Gimcana esportiva del 50è aniversari el dissabte 14 de juny, a les 11 del matí, a les instal·lacions esportives de l'Escola.

CIC Escola d'Idiomes

A l'Escola d'Idiomes també s'han anat fent activitats amb motiu del 50è aniversari. S'ha fet una instal·lació al vestíbul de l'Escola perquè tothom qui és o hagi estat alumne pugui deixar una seva papereta amb opinions i desigs per a l'Escola.

També s'han organitzat activitats per a nens i nenes de dins i fora de l'Escola: *Storytelling*, a parvulari, i *Theatre Sessions*, a educació primària.

L'acte més emotiu i proper ha estat la celebració i commemoració dels 50 anys de l'Escola d'Idiomes a l'Auditori del CIC. Es van recordar totes les persones que han estat professorat i directius de l'Escola. Hi va haver bon humor bon humor, pica-pica i música.

Altres accions destacades al llarg del curs són les següents:

- Carta d'agraïment i reconeixement a qui va ser el primer director de l'Escola d'Anglès, Mr. Peter Clements.
- Obsequi de caixetes de xocolata amb el disseny dels 50 anys per al professorat jubilat i persones amb molta antiguitat.
- Creació de la invitació a la festa de celebració, que serveix com a record, dissenyada per Mireia Tysoe, professora d'anglès.
- Diversos anuncis d'agraïment en diferents mitjans de comunicació escrits (premsa).
- Pantalla enrotllable d'agraïment instal·lada a cada centre (Via Augusta, Gràcia i Sant Cugat).

Virtèlia Escola de Música

Virtèlia Escola de Música ha celebrat el 25è aniversari amb unes activitats concretes, tot i que, dins dels concerts o audicions habituals, s'ha anat esmentant aquesta efemèride.

Virtèlia, el musical! ha estat l'activitat específica i especial per celebrar el 25è aniversari de l'Escola. La proposta d'experiència escènica i musical tenia com a objectiu ser una activitat participativa i pedagògica que reforçés el valor del treball en equip, on tothom és important. Hi van participar un gran nombre d'alumnes de diferents formacions vocals i instrumentals i el professorat de l'Escola va fer els arranjaments i les adaptacions. El guió, escrit per l'alumna Laura Bacaria, està ambientat en la mateixa Virtèlia. Se'n van fer dues funcions, el 26 i el 27 de març, a l'Auditori Joan XXII de la Institució, que van ser un èxit, tant per la qualitat i la varietat musical, com per la participació i la implicació de tot l'alumnat, professorat i personal de l'Escola.

Amb motiu de l'aniversari, aquest any antics alumnes i professors han participat, també, en una acti-

vitat que ja és habitual cada curs, com són els concerts Pòdium, en la qual alumnes i professorat de l'Escola comparteixen i donen a conèixer la seva experiència musical.

El concurs de xapes amb motius musicals també va ser una activitat diferent que va tenir molta participació. Se'n van presentar moltes i en van quedar cinc finalistes, que són les que es van produir com a record.

Virtèlia Escola de Música també va participar en l'acte de celebració institucional dels aniversaris de les tres escoles. Ho va fer amb l'actuació del quartet de corda format per Stanislav Stepanek i Cecília Llongueras, al violí; Cristina Romaní, a la viola, i Olga Mensenin, que van interpretar el Nocturn de l'obra *Vistes al mar*, d'Eduard Toldrà, i la Dansa de l'obra *Sant Martí del Canigó*, de Pau Casals. Cal destacar la magnífica interpretació del duet format per l'alumna Elvira Barnadas i la seva mestra Olga Mensenin, que, al violoncel, van oferir-nos la *Dansa georgiana*, d'A. Ayvazyan.

Persones

50 anys darrera d'una lletra

Joan Dausà
Músic i actor

Joan Dausà és l'autor de la cançó «50 anys darrere d'una lletra», dedicada al 50è aniversari de l'Escola Thau Barcelona.

Nascut a Barcelona, ha viscut sempre a Sant Feliu de Llobregat, on se sent molt vinculat. Podem dir que les seves activitats professionals es mouen al voltant de la comunicació: actor de cinema i teatre, animador infantil, presentador i músic.

De ben petit estudiava solfeig i piano. Després tocava la guitarra a l'esplai. I el pas següent ja van ser bandes o grups de música amb amics o companys; un quan era a l'Escola de Música de Sant Feliu i l'altre, a la universitat. També es va interessar per la interpretació i això el va portar a l'Institut del Teatre. Com a presentador també va exercir en diferents esdeveniments i festes populars.

L'any 2005 va fundar La Cuina Teatre, una escola de teatre a Sant Feliu. Pensa que el teatre és, encara, una matèria oblidada a les escoles.

Li agrada tot allò que implica comunicació, però la música és l'activitat que prefereix, com diu: «De tot el que faig em quedaria amb la música, perquè tinc la sensació que sóc més jo mateix.» Quan parla del seu primer disc, diu: «Tenia cançons meves i, amb l'excusa de tocar-les en un concert benèfic a Luz de Gas, vaig proposar a amics que també eren músics d'altres grups si m'hi volien acompanyar. Vam preparar aquell repertori i vam decidir aprofitar el treball fet amb les cançons per gravar un disc: *Jo mai mai* (2012). Tot el que va venir després, poc ens ho esperàvem...»

Després hi va haver la banda sonora original de *Barcelona Nit d'Estiu* (2013), amb la qual va guanyar el Premi Gaudí, i el darrer disc, *On seràs demà?* (2014).

Per Joan Dausà, les lletres de les seves cançons són un reflex de sensacions i sentiments que tots hem viscut alguna vegada. Intenta plasmar-los de la manera més íntima i personal però buscant alhora el punt de complicitat amb qui les pugui escoltar.

Li agrada parlar del que ens passa a la majoria de la gent d'una manera quotidiana però alhora emocional. Moltes coses de les que ens toca viure estan relacionades amb aquests sentiments.

La seva música ha anat evolucionant al llarg del temps a través de la pròpia experiència vital.

«50 anys darrere d'una lletra» és el resultat d'una trucada feta des de l'Escola Thau Barcelona. Les condicions d'antic alumne i músic eren les millors per compondre l'himne del 50è aniversari de l'Escola. Aquesta proposta, segons ell, li va fer molta il·lusió, especialment per dos motius: pel fet d'haver anat al Thau i pel públic a qui anava dirigida, ja que s'hi sumaven aspectes relacionats amb l'animació infantil, que també coneix molt bé.

Segons Joan Dausà: «La cançó pretenia explicar l'aniversari de l'Escola buscant els punts que el farien diferent de qualsevol altre aniversari de qualsevol altra escola. I el propi nom de *Thau*, una lletra amb tanta força, em va donar la solució. I intentant també treballar amb imatges per a la canalla em va venir al cap la dels dits de la mà, que oberts ens remetien a aquests 50 anys ja viscuts. El que tenia clar és que volia parlar de passat, de present i de futur.»

Aquesta cançó va ser presentada i interpretada pel seu autor a l'acte inaugural de la celebració de la diada de Sant Jordi a l'Escola Thau Barcelona. I diu així:

Si et miro, m'adono del temps
que fa que tu i jo ens coneixem.
Si et miro m'adono del temps
que passa com qui no diu res...
de puntetes, però si estàs atent,
potser el sents.

I avui, fem una gran festa:
50 anys darrere d'una lletra: Thau,
i avui bufo les espelmes desitjant
que demà ens tornem a veure.

Ensenya'm els dits de la mà
que em diuen com sumar i restar.
Ensenya'm els dits de la mà que
em diuen que ens estem fent grans.
I que quan calgui, serem tan valents com el vent.

I avui, fem una gran festa:
50 anys darrere d'una lletra: Thau,
i avui bufo les espelmes desitjant
que demà ens tornem a veure.
Que demà ens tornem a veure!

Educació, societat i valors

Paraules pronunciades a l'acte de commemoració i celebració dels aniversaris de tres escoles de la ICCIC

Joaquim Triadú
President del Patronat
de la Fundació ICCIC

resistència i constància dels catalans en defensa de la nostra identitat i manera de ser.

Una d'aquestes actituds de resistència es va donar a partir del 1950 quan molt tímidament es comencen a impulsar institucions que volen recuperar aquells valors que teníem amagats i reprimits. Com a exemple més proper per a nosaltres, tenim el naixement de la IC del CICF (1953), que després va donar pas a l'Escola Thau i a les escoles d'Anglès i Francès, posteriorment l'Escola d'Idiomes, i ja molt més endavant, i en circumstàncies molt diferents, la incorporació posterior de l'Escola de Música Virtèlia, els aniversaris de les quals avui celebrem.

L'Escola Thau i l'Escola d'Idiomes del CIC van néixer ara fa 50 anys fruit de la visió agosarada i radicalment moderna, en el context de l'època, dels seus impulsors. Calia valentia per obrir les finestres i les portes de bat a bat i fer entrar aire nou al depriment i resclosit món de l'educació franquista. El CICF va oferir una nova manera d'educar molt més innovadora i entroncada amb els nous corrents educatius d'Europa i la va enllaçar amb la tradició pedagògica catalana del primer terç del segle XX.

Thau i l'Escola d'Idiomes no eren les úniques iniciatives modernes i creatives nascudes del CICF. Només cal recordar que aquesta institució també va impulsar, en moments diferents, l'Escola de Secretariat de Direcció, l'Escola de Jardineres Educadores, l'Escola de Periodisme de l'Església, l'Escola de Català i l'Escola de Disseny Elisava, que avui comprèn estudis superiors universitaris adscrits a la Universitat Pompeu Fabra i és un clar referent en el món del disseny industrial, i de la qual ja vam celebrar el cinquantenari el curs 2012-2013.

Però darrera d'unes iniciatives sempre hi ha persones. En el cas del CICF, també, i de manera excepcional per a l'època la protagonista va ser una dona.

Maria Rosa Farré i Escofet va ser ànima i motor del CICF, la impulsora d'aquestes iniciatives, i penso que avui estaria orgullosa de veure com l'Escola Thau i l'Escola d'Idiomes són unes institucions educatives molt valorades, com ho foren també a l'inici, ara fa 50 anys. Evidentment jo, en tant que president del Patronat, no podia deixar d'esmentar en aquesta commemoració la nostra fundadora, sense ella no seríem avui aquí, i en faré només una breu pinzellada ja que ja vaig tenir ocasió de parlar-ne extensament en un discurs que vaig fer en l'homenatge que va organitzar l'Associació CIC ara farà tres anys.

Tot i així no vull deixar d'esmentar les característiques que per mi la defineixen molt bé: persona coratjosa, il·lusionada, valenta en les decisions a prendre, amb una visió de futur envejable, amb implicació personal absoluta en el projecte, amb un ferm compromís amb els ideals de la Institució i una gran aglutinadora d'equips humans.

En aquests equips humans, al voltant de la Maria Rosa Farré, hi apareix al cap d'uns anys, un personatge diferent a tots els altres per la seva peculiar manera de fer, que aportava un estil i unes formes que ens traslladaven a la vella, culta i admirada Anglaterra. Era Mr. Peter Clements, que havia estat seduït per impulsar l'Escola d'Anglès. Crear una escola d'anglès al principi dels seixanta, quan poca gent podia viatjar, fos per limitacions econòmiques o polítiques, podia semblar una frivolitat, però, en canvi, cal afirmar que va ser una visió de futur del tot admirable. Mr. Clements no tan sols va convèncer amb la seva bona feina a l'Escola d'Anglès, sinó que va vèncer tots els dubtes sobre la iniciativa i va gaudir fins a la jubilació de l'èxit esplendorós de la seva obra.

En paral·lel, de França vingueren Monsieur Closas i Madame Closas, que van impulsar l'Escola de

Honorable consellera, autoritats, patrons de la Fundació, personal directiu, mestres i professors, professionals no docents de la Institució Cultural del CIC, amigues i amics que heu passat al llarg d'aquests anys per la Institució com a patrons, directius, mestres o alumnes i que avui ens retrobem festivament en aquest acte, senyores i senyors, sigueu tots benvinguts.

En primer lloc i abans de res vull agrair al bon amic Daniel Martínez, propietari de l'empresa Focus, empresa que gestiona aquest teatre Goya Codorníu, que ens l'hagi cedit gratuïtament per a aquest aniversari i, a més, ens ofereixi per gentilesa de Codorníu una copa de cava al final de l'acte. Per tant, Daniel,

moltes gràcies, i si voleu anar al teatre penseu en Focus, l'encertareu. Entrem ara en matèria.

La història de Catalunya és plena d'alts i baixos pel que fa a la vitalitat de la societat catalana. Ara que som en plena commemoració del tricentenari del 1714, tenim l'oportunitat de reviu intensament, en llibres i exposicions diverses, els nostres darrers 300 anys. Durant aquests tres segles podem observar amb més detall que aquestes oscil·lacions en la vitalitat social són quasi sempre produïdes per situacions alienes a la societat catalana, fruit de llargues etapes de repressió per part de règims absolutistes. Però enfront d'aquesta repressió irromp, de manera reiterada, la capacitat, a vegades miraculosa, de

Francès, també amb molt bon resultat. Tots ells mereixen un reconeixement i un càlid agraïment, i crec que a Via Augusta i a Gràcia hauríem de pensar a batejar algunes aules amb els seus noms per homenatjar els qui foren pioners d'aquests estudis. Aprofito, també, l'ocasió per agrair la feina que van fer durant anys Gina Viala, com a directora de l'Escola d'Idiomes, i la gent del departament de viatges a l'estranger, amb l'Elisabet Serra al capdavant. Vull agrair a l'actual director d'Idiomes, Dave Neyhart i a tot el seu equip, la tasca que ha fet en el creixement de l'Escola d'Idiomes i la d'encarar els propers anys amb la mateixa il·lusió i convicció que ho feren en Peter Clements i el matrimoni Closas ara fa 50 anys.

En aquest equip humà que formà Maria Rosa Farré, també hi apareix Joan Triadú, a qui Maria Rosa Farré oferí la Direcció Pedagògica de tots els estudis de la Institució. I fou ell qui va impulsar, a conseqüència de necessitar un parvulari per a les pràctiques de les alumnes que feien els estudis de jardineres educadores, una escola que englobés tots els cicles educatius reglats, ja que això donaria ple sentit a la vocació pedagògica del CICF. La Maria Rosa Farré hi accedí i així nasqué el Thau. S'escollí el pedagog Jordi Cots com a primer director i fou ell qui va batejar l'escola amb la lletra de l'alfabet hebreu, *thau*, que pel fet de ser la darrera la va adoptar Sant Francesc d'Assís com a símbol personal de servei als altres. Sant Francesc és, per tant, el patró de l'Escola Thau.

Joan Triadú va considerar sempre que el Thau era el seu projecte de vida, el que sempre havia somniat. Fer escola. A l'aula era on ell se sentia feliç. Si he de descriure en Joan Triadú en poques paraules, i guanyant distància per veure més enllà del Joan Triadú familiar, el que a mi se m'apareix molt nítidament és el d'una persona vital que no evitava el risc. Però no qualsevol risc sinó el risc que cal prendre si es volen fer coses importants, transcendents, que poden portar a canviar el curs de la història. Per ell la recuperació i salvació de la llengua catalana i de la nostra identitat havia de sorgir indefugiblement de l'escola. Allà calia fer la lluita. I el temps li ha donat la raó. Per això ara rebem una ofensiva tan forta en el terreny escolar des de l'àmbit polític i judicial.

I quan dic *risc* no em refereixo únicament al fet que bona part de l'actuació es va fer sota la dictadura franquista, sinó que dic risc en un sentit més ampli,

més profund, més *intemporal*, com una actitud vital, i que és el risc més difícil d'afrontar perquè no hi ha més enemic que les pròpies pors. És el risc de qui actua sempre en coherència amb les seves creences, de qui posa la fidelitat als ideals per sobre dels interessos personals o corporatius, el risc de ser constant quan altres afluixen, el risc de dir el que penses des del rigor intel·lectual i el respecte als altres, el risc d'acceptar que sempre en pots saber més i fer les coses millor, el risc d'anar sovint a contracorrent si el que defenses creus que és el millor per al teu país.

Crec que és important remarcar que l'Escola Thau va néixer amb la voluntat de transmetre un model clar a l'alumnat: que la llibertat individual i el compromís amb els altres és l'objectiu a assolir. Però, per assolir-ho l'únic camí possible és la formació que garanteixi l'accés universal a la cultura, les arts, la ciència i la tecnologia. Només el saber ens fa realment lliures.

Vull donar el meu agraïment ara i aquí a tots els professionals que han passat pel Thau al llarg d'aquests 50 anys: des dels primers directius, en Jordi Cots el primer, en Jesús Diego i en Frederic Raurell, més recentment, i a tots els i les mestres i el professorat per la seva dedicació i feina feta. I engrescar l'actual equip de professionals, amb la Glòria Serrano al capdavant, a seguir l'apassionant tasca de fer escola.

Tots vosaltres heu impulsat, donant-vos el relleu que el pas dels anys comporta, la necessària actualització del nostre estil d'educar, en la forma i en continguts, i ho heu fet sense que es trenqui el fil dels valors que des de l'inici dóna sentit a la nostra escola.

Heu sabut fer el relleu generacional aprofitant al màxim el pòsit positiu que cada equip ha deixat i que ens dóna l'experiència que ens permet seguir endavant. Moltes gràcies a tothom. Especialment a tots els antics professionals que avui ens heu pogut acompanyar i un record per a tots aquells que ja no són amb nosaltres.

Una menció a part i un solemne agraïment de tots nosaltres, es mereixen totes i cadascuna de les famílies que des de l'inici del Thau a Reina Victòria fins a dia d'avui han fet possible el projecte. Sense la complicitat intel·lectual, o la seva interrelació amb

l'equip humà de l'escola, sense la seva implicació en les AMPA i sense l'esforç econòmic de tantes i tantes famílies el projecte no hagués reeixit. En nom de la Fundació, de nou, moltes gràcies a tots els pares i mares. Sobretot a les mares, que són les que més viuen de prop l'escola.

En la mateixa línia de donar obertura al món educatiu, anys abans de l'aparició del Thau, ja havia nascut com a projecte independent l'Escola Virtèlia, que bevia de les fonts pedagògiques que havia fet brollar, entre d'altres, el mestre Joan Llongueras, que impartia, ja abans del 1939, els seus ensenyaments artístics a l'Escola Blanquerna. Fou el seu fill, Josep Jordi Llongueras, qui va crear l'escola Virtèlia, on, per cert, Joan Triadú va fer de professor alguns cursos.

Al final dels noranta l'Escola Virtèlia i la IC del CIC s'entrecreuen. A iniciativa i petició del Departament d'Ensenyament, l'Escola Virtèlia es va integrar a la Fundació de la IC del CIC. El llegat d'aquesta històrica institució pedagògica va enriquir molt la nostra institució i n'estem molt contents. Això va permetre crear i consolidar, ja a dins de la IC del CIC, l'Escola

de Música Virtèlia. Escola que va impulsar i dirigir en la seva primera etapa en Francesc Llongueras.

I avui tenim el plaer de celebrar que fa 25 anys que forma centenars d'alumnes que fan de la cultura musical l'eix vertebrador de la seva formació artística. Gràcies a Francesc Llongueras i també a la seva actual directora, Montserrat Badal, i tot el seu equip per la bona feina que feu i que ben segur fareu en endavant.

Però les commemoracions no poden ser només un record del passat sinó també han de servir per ajudar a prendre impuls, renovar il·lusions per afrontar el futur amb noves energies i bones perspectives.

Per tant, i per acabar, no vull deixar de fer una molt breu referència als reptes que tenim d'ara endavant i que des de la Fundació afrontem amb una actitud positiva i amb una il·lusió que surt reforçada després d'actes com els d'avui.

És evident que el futur de l'educació és difícil de predir però, en canvi, el futur d'aquestes tres escoles, Thau, Idiomes i Virtèlia, està, òbviament, en gran

part a les nostres mans, ja que, de la nostra actitud i forma d'actuar, en depèn l'èxit.

Com diu Miquel Martí i Pol, «tenim l'espai d'història que ens pertoca i un minúscul territori per a viure-la». Fem-nos per tant dignes d'aquest espai de la història que ens ha tocat de viure i servim amb humilitat, però amb tenacitat constant, el nostre minúscul territori. El nostre País.

I la millor manera que tenim nosaltres d'ajudar el país és fent bé les coses que més depenen de nosaltres, en aquest cas, les nostres escoles. Mirem de fer-les com més excel·lents millor, ja que aquesta serà la nostra millor contribució al bé comú. Afronem-ho il·lusionats i amb exigència renovada.

L'educació avui a Catalunya, a més de superar els entrebancs que comporten les noves lleis i normes, clarament agressives i regressives que ens arriben des de Madrid, o els requeriments constants que l'Administració de Justícia emet en contra de la immersió, també ha d'afrontar els nous desafiaments que la societat li imposa dia a dia amb una pressió constant, que fan de la institució educativa un laboratori permanent d'anàlisi social i a la qual s'exigeix la solució de problemes que sovint no li pertoqueu.

Penso, però, que podrem afrontar amb èxit tots els reptes que comporta adaptar l'escola als canvis socials: incorporant les innovacions pedagògiques i les noves formes d'aprenentatge amb noves tecnologies que es van aplicant a les escoles,

sent capaços de mantenir-nos coherents amb la convicció que l'educació és en essència i en la seva arrel la formació de ciutadans amb l'objectiu de donar-los una sòlida formació intel·lectual, amb sentit crític, que els faci amos i no simples usuaris de les tecnologies i dels avenços científics.

Donem, també, espai sense reserves a les humanitats i a les arts creatives, perquè la creativitat i el fet d'aprendre a pensar per un mateix són el passaport imprescindible per no ser esclau de res ni de ningú. Un bon professor mallorquí d'un institut d'Alaior, en Ponç Pons, ha escrit una definició d'escola que no ha de passar mai de moda, diu: «Educar és sembrar amb amor, regar amb paciència i esperar amb convicció.»

Aquesta definició d'escola que expressa en Ponç Pons entronca perfectament amb el llegat que ens han volgut transmetre els que ara fa 50 i 25 anys van impulsar aquests centres educatius i que nosaltres hem de saber preservar.

I fent tot això també enfortim, ben segur, el nostre compromís fundacional de catalanitat. Ningú no és respectat enlloc si abans no és d'algun lloc. Ens cal SER, en majúscules, perquè se'ns escolti arreu en igualtat de condicions, i per poder SER, l'escola és clau.

Gràcies a tothom per la vostra presència avui aquí i sentiu-vos per sempre a casa vostra. Per molts anys.

Vincles

Grup Focus

Daniel Martínez
President

El Grup Focus és una organització empresarial amb vocació artística. A través de l'explotació integral de continguts artístics, el Grup Focus duu a terme la seva activitat en cinc grans àrees de negoci: teatre, esdeveniments, serveis tècnics, audiovisuals i comunicació.

Amb més de 25 anys d'experiència, el Grup Focus és líder en el sector de les arts escèniques i el principal operador en el terreny de la creació i la producció d'esdeveniments singulars. La seva activitat s'estructura mitjançant la titularitat de vuit empreses i la participació majoritària en altres cinc a través de les quals s'ofereixen tota mena de serveis relacionats amb l'espectacle, des del disseny i producció d'esdeveniments, serveis d'infraestructura per a espectacles, la producció audiovisual, agència de comunicació i publicitat, etc., fins a la producció d'espectacles teatrals i la gestió dels teatres Romea, Condal, Goya Codorniu i La Villarroel a Barcelona, i Teatro La Latina a Madrid.

La complementarietat de les seves empreses i l'alt nivell dels més de 300 professionals que conformen les seves plantilles permeten que, cada any, el Grup Focus pugui realitzar al voltant de 10 produccions teatrals, 300 esdeveniments i més de 7.000 serveis tècnics.

Pel que fa a la producció i la distribució d'espectacles de teatre, les produccions de Focus són un referent d'èxit i qualitat als grans festivals i teatres internacionals, amb més de 200 produccions estrenades des del 1988. A banda de grans èxits del teatre barceloní, entre els quals es poden destacar obres com *La extraña pareja*, mantinguda en cartell del 1994 al 1999 i que va aconseguir un Record Guinness amb una funció amb 15.000 espectadors al Palau Sant Jordi o, més recentment, *El crèdit*, de Jordi Galceran, en cartell al teatre La Villarroel des de setembre del 2013 fins a l'abril del 2014, amb 87.635 espectadors, que ha fet una gira també per tot Catalunya i la resta de l'Estat, Focus ha presentat

els seus espectacles a festivals tan prestigiosos com el d'Edimburg, a diferents ciutats del Regne Unit, França, Alemanya, Noruega, Finlàndia, Itàlia, Mèxic, Argentina, Veneçuela i l'Equador.

Quant al disseny i la producció d'esdeveniments, Focus pot oferir tant l'organització d'esdeveniments multitudinaris (entre els més recents, la producció executiva de la celebració de Cap d'Any 2014 de la ciutat de Barcelona, la visita de Benet XVI a Barcelona o la celebració del Barça pel títol de la Champions) com la d'actes corporatius i institucionals, com ara la celebració dels aniversaris de les escoles de la Institució Cultural del CIC. També proporcionem equipament i tecnologia per a l'organització de festes, concerts, cavalcades, etc.

A través de Focus Audiovisual, el Grup es dedica a la creació, la producció i la distribució de formats audiovisuals. Part de la seva activitat es relaciona també amb l'assessorament de polítiques audiovisuals per a entitats públiques i privades i l'adquisició i gestió de drets audiovisuals de tercers. Focus Audiovisual treballa amb les principals cadenes de televisió locals i nacionals, grans grups empresarials dedicats a la producció audiovisual, així com joves i petites productores de gran talent, i desenvolupa amb totes aquestes productes audiovisuals innovadors i d'una gran qualitat. A banda de documentals, espots i programes televisius, ens concentrem a portar al format audiovisual algunes de les obres de teatre de més èxit produïdes per Focus, com pot ser el cas de *Desclassificats*, adaptació a TV Movie de l'obra

teatral homònima escrita i dirigida per Pere Riera, una producció de Televisió de Catalunya i Focus amb la col·laboració d'Animals Films, protagonitzada per Emma Vilarasau, que va obtenir quatre premis al Festival Internacional de Cinema de Houston.

En resum, el Grup Focus és sense cap mena de dubte l'interlocutor amb més experiència i coneixement per cobrir qualsevol necessitat o servei relacionats amb l'espectacle i les arts escèniques o per triar amb la màxima garantia de qualitat un espectacle de teatre, com ho prova el fet que el mes de gener de 2014 vam arribar a l'espectador 10.000.000 de les nostres produccions.

www.grupfocus.cat

GRUP **FOCUS**

Destacats

Obres gràfiques commemoratives del 50è aniversari de l'Escola Thau Barcelona

Gravat d'Esther Olivé
Artista i professora de
l'Escola Thau Barcelona

Serigrafia de Romà Panadès
Artista i professor de
l'Escola Thau Sant Cugat

